DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 30 czerwca 1945 r.

Nr. 15

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO

DEKRETY:

Str.

Poz.: — 91 z dnia 11 kwietnia 1945 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1927 r. o sztucznych środkach słodzących 131
„ — 92 z dnia 11 kwietnia 1945 r. o zmianie ustawy o opłatach rejestracyjnych dla przedsiębiorstw i zajęć 132
„ — 93 z dnia 11 kwietnia 1945 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych 133
„ — 94 z dnia 11 kwietnia 1945 r. o zmianie niektórych przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r. zawierającego prawo karne skarbowe 134

ROZPORZĄDZENIE:

Poz.: — 95 Ministra Skarbu z dnia 14 kwietnia 1945 r. o cenach soli 134

ZARZĄDZENIE:

Poz.: — 96 Ministra Skarbu z dnia 18 kwietnia 1945 r. L. D. I. 8195/129/Em/45 w sprawie terminu wypłat zaopatrzeń emerytalnych i ich wysokości 135

OKÓLNIKI RESORTU SKARBU:

Poz.: — 97 z dnia 12 grudnia 1944 r. w sprawie nadesłania przewidzianych dochodów oraz zapotrzebowań kredytów na okres od 1 stycznia do 31 marca 1945 r. 135
„ — 98 L. D. III. 21738/615/45 w sprawie przedłożenia zestawień wydatków i dochodów na miesiąc styczeń 1945 r. 136

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

Poz.: — 99 z dnia 23 marca 1945 r. L. D. I. 3991/45 w sprawie organizacji Wydziałów VI Izb Skarbowych i wypłaty zaopatrzeń 136
„ — 100 z dnia 15 stycznia 1945 r. w sprawie nadesłania przewidzianych dochodów oraz zapotrzebowań kredytów na okres od 1 lutego do 31 marca 1945 r. 137
„ — 101 z dnia 24 kwietnia 1945 r. L. D. III. 9096/4/45 w sprawie prowadzenia ksiąg kredytów wydatków budżetowych 137

91.

Dekret

z dnia 11 kwietnia 1945 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1927 r. o sztucznych środkach słodzących.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1927 r. o sztucznych środkach słodzących (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 797), zmienionym ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 286) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) wprowadza się zmiany następujące:

1) Art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. (1) Sztuczne środki słodzące są przedmiotem reglamentowanego obrotu handlowego.

(2) Wytwórnie, które mają zezwolenie na wyrób i przerób sztucznych środków słodzących, dokonują hurtowej sprzedaży tych środ-

ków aptekom, hurtowym składom materiałów aptecznych oraz innym hurtowniom, które uzyskały zezwolenie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej na sprzedaż sztucznych środków słodzących.

Za sprzedaż hurtową uważa się sprzedaż sztucznych środków słodzących w ilościach nie mniejszych niż 1 kg.

(3) Detalicznej sprzedaży sztucznych środków słodzących dokonują:

a) uprawnione w myśl ust. (2) składy materiałów aptecznych — w stanie czystym,

b) apteki — tak w stanie czystym jak i w przetworach i

c) uprawnione sklepy rozdzielcze".

2) Po art. 3 dodaje się nowy art. 3a o brzmieniu:

„Art. 3a (1) Sztuczne środki słodzące wyrobu krajowego i sprowadzone z zagranicy podlegają podatkowi na rzecz Skarbu Państwa.

(2) Podatek ten wynosi:

a) 1.000 zł od 1 kg wagi netto sztucznych środków słodzących do 350 razy słodszych od cukru,

b) 1.500 zł od 1 kg wagi netto sztucznych środków słodzących ponad 350 do 450 razy słodszych od cukru,

c) 5.000 zł od 1 kg wagi netto sztucznych środków słodzących ponad 450 razy słodszych od cukru".

3) Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Nadzór nad wyrobem, przechowywaniem, przewozem i sprzedażą sztucznych środków słodzących należy do kontroli skarbowej niezależnie od uprawnień dozoru sanitarnego".

4) Po art. 6 dodaje się nowy art. 6a o brzmieniu:

„Art. 6a. Minister Skarbu w drodze rozporządzenia określi:

a) kto jest obowiązany do uiszczenia podatku, w jakim trybie i terminie,

b) odpowiedzialność rzeczową za podatek,

c) termin przedawnienia.

d) sposób wykonywania kontroli skarbowej nad wyrobem, przewozem i obrotem handlowym sztucznych środków słodzących".

Art. 2. (1) Kto posiada zapasy sztucznych środków słodzących w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu obowiązany jest odstąpić je upoważnionym sprzedawcom w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie dekretu.

(2) Po upływie okresu, o którym mowa w ustępie poprzedzającym, uprawnieni sprzedawcy zgłoszą posiadane zapasy właściwym urzędom skarbowym akcyz i monopolów państwowych, które po dokonaniu obliczeń i pobraniu należnego podatku udzielą im zezwolenia na rozpoczęcie sprzedaży.

Art. 3. (1) Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1927 r. o sztucznych środkach słodzących (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 797) wraz z późniejszymi zmianami, z zastosowaniem nowej numeracji artykułów, paragrafów i ustępów oraz z uwzględnieniem przepisów wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 14 kwietnia 1945 r. Nr 12, poz. 65).

92.

Dekret

z dnia 11 kwietnia 1945 r.

o zmianie ustawy o opłatach rejestracyjnych dla przedsiębiorstw i zajęć.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 25 kwietnia 1938 r. o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 293) zmienionej dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 22 grudnia 1944 r. o zmianie ustawy o opłatach rejestracyjnych dla przedsiębiorstw i zajęć (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 86) wprowadza się zmiany następujące:

	we wszystkich miejscowościach	w miejscowościach I	II	III	IV
1) ustęp a) działu IX części trzeciej załącznika do art. 7 otrzymuje brzmienie:					
a) dorożkarzy i furmanów, posiadających nie więcej niż trzy dorożki względnie trzy zaprzęgi jedno lub dwukonne oraz właścicieli pojazdów mechanicznych, którzy posiadają nie więcej niż trzy pojazdy mechaniczne — od każdej dorożki, zaprzęgu lub pojazdu mechanicznego po złotych		1000.—	800.—	500.—	300.—
2) ustęp b) działu IX części trzeciej załącznika do art. 7 otrzymuje brzmienie:					
b) wykonywujących zajęcie pod a) wymienione w większym zakresie — od każdej dorożki, zaprzęgu lub pojazdu mechanicznego po złotych		1500.—	1200.—	800.—	400.—
3) ustęp c) działu IX części trzeciej załącznika do art. 7 otrzymuje brzmienie:					
c) ekspedytorów międzymiastowych celnych, posiadających nie więcej niż dwa zaprzęgi jedno- lub dwukonne albo dwa transportowe pojazdy mechaniczne zł.	3000.—				
a nadto od każdego dalszego zaprzęgu lub transportowego pojazdu mechanicznego po złotych		1500.—	1200.—	800.—	400.—

Art. 2. Osoby, które uiściły opłaty za karty rejestracyjne za rok 1945 według stawek niższych, niż wymienione w art. 1, obowiązane są do uzupełnienia tych opłat w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu, Handlu i Aprowizacji oraz Skarbu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w. z. Minister Administracji Publicznej:
Edward Ochab

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Przemysłu:
Hilary Minc

Minister Aprowizacji i Handlu:
Teodor Piotrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 kwietnia 1945 r. Nr 12, poz. 66).

93.

Dekret

z dnia 11 kwietnia 1945 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Art. 57 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 58) z późniejszymi zmianami otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Drożdże, nadające się do wypieku (piekarniane), wyrabiane w kraju lub sprowadzane z zagranicy, podlegają normalnie podatkowi spożywczemu w wyso-

kości 1.490 zł od 1 kg, na cele zaś określone szczegółowo w rozporządzeniu Ministra Skarbu — zniżonemu podatkowi spożywczemu w wysokości 10 zł od 1 kg.

2) Drożdże piekarniane mogą być wydawane do obrotu tylko w stanie prasowanym.

3) Podatek spożywczy pobiera się przez oklejanie opakowań drożdży opaskami podatkowymi. Drożdży nieopatrzonych opaskami podatkowymi nie wolno wypuszczać do wolnego obrotu.

4) Władza skarbowa drugiej instancji może zezwalać na wydawanie z wytwórni drożdży piekarnianych, przeznaczonych do celów leczniczych lub przetwórczych, w stanie płynnym.

5) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu oraz Ministrem Aprowizacji i Handlu jest uprawniony do określania w drodze rozporządzeń ceny drożdży".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 16 kwietnia 1945 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka - Morawski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 14 kwietnia 1945 r. Nr 12, poz. 67).

94.

Dekret

z dnia 11 kwietnia 1945 r.

o zmianie niektórych przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r. zawierającego prawo karne skarbowe.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r., zawierającym prawo karne skarbowe (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 581) wprowadza się zmiany następujące:

(1) Art. 107 otrzymuje brzmienie:

„Art. 107. § 1. Kto bez zezwolenia lub wbrew warunkom zezwolenia wyrabia lub przerabia sztuczne środki słodzące, podlega karze aresztu do roku i grzywny od 10.000 do 500.000 zł. Przedmiot występku podlega przepadkowi.

§ 2. Tym samym karom podlega, kto wbrew przepisom wydaje z wytwórni sztuczne środki słodzące, w szczególności bez uiszczenia Skarbowi Państwa należnego podatku".

(2) Art. 108 i 109 skreśla się.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka - Morawski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Sprawiedliwości:
Leon Chajn

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 14 kwietnia 1945 r. Nr 12, poz. 68).

95.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 kwietnia 1945 r.

o cenach soli.

Na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny" (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 497) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące ceny soli:

1) sól jadalna: a) biała (warzonka) zł 1 gr 50 za 1 kg.

b) szara mielona i w kruchach zł 1 za 1 kg.

2) sól skażona przeznaczona do celów

przemysłowych i do celów hodowlano-rolniczych zł 1 za 1 kg.

§ 2. Ceny wymienione w poprzednim paragrafie rozumieją się loco kopalnia (warzelnia) bez opakowania. W cenie tej mieści się 10% prowizji dla hurtownika i 10% dla detalisty.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 kwietnia 1945 r.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 kwietnia 1939 r. o cenach soli i solanki (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 244).

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 14 kwietnia 1945 r. Nr 12, poz. 71).

96.

Zarządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 kwietnia 1945 r. L. D. I. 8195/129/Em 45

w sprawie terminu wypłat zaopatrzeń emerytalnych i ich wysokości.

Do Wszystkich Izb Skarbowych.

Zarządzam, ażeby aż do otrzymania dalszych dyrektyw, zaopatrzenia emerytalne i inne, należne ze Skarbu Państwa zaopatrzenia, były wypłacane w wysokości przysługującej osobom interesowanym w dniu 1 września 1939 r., poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po wyzwoleniu danego terenu spod okupacji, przy czym za miarodajną należy przyjąć datę wyzwolenia siedziby właściwej terytorialnie Izby Skarbowej.

Co się tyczy rent inwalidzkich, to należy je wypłacać od powyższej daty w wysokości uwzględniającej przepisy dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 12 grudnia 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 81).

Wspomniane zaopatrzenia należy wypłacać na rachunek kredytów otwartych w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu z zachowaniem na niżej wymienione tytuły:

Część 18-a. Emerytury i Zaopatrzenia:

Dział 1. Emerytury Cywilne,
„ 2. Emerytury Wojskowe,
„ 3. Emerytury Pośmiertne,
„ 4. Zaopatrzenia osób szczególnie zasłużonych (ustawa z dnia 11 grudnia 1924 r.—Dz. U.R.P. z 1925 r. Nr 2, poz. 12, zmieniona ustawą z dn. 29 stycznia 1930 r. — Dz. U.R.P. Nr 17, poz. 122).

Część 19-a. Renty Inwalidzkie i Pensje:

Dział 1. Renty inwalidzkie,
„ 2. Pensje weteranów powstań narodowych,
„ 3. Zaopatrzenia b. skazańców politycznych,
„ 4. Zaopatrzenia uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego.

Polecam, ażeby Izby Skarbowe składały do dnia 20-go każdego miesiąca sprawozdania o sumach wypłaconych w ubiegłym miesiącu na poszczególne rodzaje zaopatrzeń.

Minister Skarbu:

K. Dąbrowski

97.

Okólnik Resortu Skarbu

z dnia 12 grudnia 1944 r.

w sprawie nadesłania przewidzianych dochodów oraz zapotrzebowań kredytów na okres od 1 stycznia do 31 marca 1945 r.

Do Resortu . . . .

W związku z mającą nastąpić w najbliższych dniach zmianą uchwały P. K. W. N. z dnia 10 października 1944 r. o tymczasowej gospodarce budżetowej w przedmiocie wprowadzenia z dniem 1 stycznia 1945 r. kwartalnych prowizoriów budżetowych, Resort Skarbu uprasza o nadesłanie do dnia 25 grudnia r. b. przewidzianych dochodów oraz zapotrzebowań kredytów na okres od 1 stycznia do 31 marca 1945 r. zarówno w administracji, jak i w przedsiębiorstwach i zakładach państwowych (tudzież w monopolach, jeśli dotyczy Resort Skarbu) według schematu, ustalonego na mies. grudzień okólnikiem Resortu Skarbu z listopada 1944 r.

Zasady oszczędnościowe, jakimi powinni kierować się resorty przy ustalaniu wydatków

na nowy okres prowizorium budżetowego, pozostaje nadal w mocy.

W przewidzianych niniejszym okólnikiem zestawieniach należy:

1) podać stan etatów funkcjonariuszów państwowych z jednej strony — obecny, z drugiej zaś — przewidziany na okres od 1 stycznia do 31 marca 1945 r., według grup uposażenia, do których nastąpiło zaszeregowanie w myśl okólnika Resortu Skarbu,

2) pracowników kontraktowych, jak szoferów, sprzątaczki itp. należy pomieścić w odnośnych paragrafach wydatków rzeczowo-administracyjnych, a mianowicie szoferów w § 4 „Środki lokomocji", sprzątaczki w § 5 „Pomieszczenie" itd.,

3) wydatki, zarówno jak i dochody należy rozdzielić na: I Wydatki zwyczajne i II Wydatki nadzwyczajne; do preliminarza wydatków należy wstawić wydatki nadzwyczajne, tj. jednorazowe, wywołane specjalną sytuacją; do nich należą również remonty kapitalne, budowle itp.,

4) w odniesieniu do przedsiębiorstw państwowych, przedłożyć ich plany finansowo - gospodarcze,

5) wszelkie kredyty przeznaczone na pożyczki dla związków samorządu terytorialnego i gospodarczego, instytucjom i zakładom o charakterze publicznym, oraz przedsiębiorstwom państwowym i prywatnym należy skreślić z preliminarza; udzielane bowiem one będą przez Resort Skarbu na wniosek właściwego Kierownika Resortu.

Kierownik Resortu
Jan Stefan Haneman

98.

Okólnik Resortu Skarbu

L. D. III. 21738/615/45

w sprawie przedłożenia zestawień wydatków i dochodów na miesiąc styczeń 1945 r.

Do Resortu . . . .

W ślad za okólnikiem z dnia 12 grudnia 1944 r. w sprawie przedłożenia zestawień wydatków i dochodów na okres prowizorium budżetowego za czas od 1 stycznia do 31 marca 1945 r. wobec zapadłej w tym względzie uchwały P. K. W. N. z dnia 12 grudnia rb. Resort Skarbu zmienia częściowo wydane powołanym na wstępie okólnikiem zarządzenia w tym sensie, że prowizorium to na razie ustala się tylko na jeden miesiąc styczeń 1945 r.

Kierownik Resortu Skarbu
Jan Stefan Haneman

99.

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 23 marca 1945 r. L. D. I. 3991/45

w sprawie organizacji Wydziałów VI Izb Skarbowych i wypłaty zaopatrzeń.

Do wszystkich Izb Skarbowych

Ministerstwo Skarbu poleca przystąpić do zorganizowania w Izbach Skarbowych Wydziałów VI-ych, załatwiających sprawy emerytur, rent inwalidzkich i innych, płatnych ze Skarbu Państwa zaopatrzeń. Izba Skarbowa w Lublinie, mająca już zorganizowany Wydział VI, będzie posiadała odtąd zasięg terytorialny na województwo lubelskie, a sprawy należące terytorialnie do właściwości innych Izb, przekaże odpowiednim Izbom Skarbowym, zaznaczając w każdym konkretnym przypadku, czy osoba, której sprawa ulega przekazaniu, otrzymała już z Izby jakiekolwiek zaopatrzenie, za jaki okres czasu i w jakiej wysokości.

Izba Skarbowa w Krakowie, która posiada obecnie wszystkie akta wymiarowe i kasowe, dotyczące emerytowanych wojskowych i pozostałych po nich rodzin, zamieszkałych na terenie całego Państwa według stanu z dnia 1 września 1939 r. przystąpi bezzwłocznie do przygotowania wypłaty zaopatrzeń emerytalnych tej kategorii z tym, że sprawy nie należące do jej kompetencji terytorialnej będzie przekazywać stopniowo właściwym Izbom Skarbowym w sposób, któryby jednak nie wpływał na opóźnienie wypłaty osobom interesowanym należnego im zaopatrzenia. Do czasu ostatecznego przekazania sprawy pozostałe Izby Skarbowe mogą wypłacać zaopatrzenia zgłaszającym się emerytom wojskowym oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom jedynie po uprzednim porozumieniu się z Izbą Skarbową w Krakowie, a to dla uni-

knięcia ewentualnej możliwości podwójnej wypłaty tej samej osobie.

W terminie do dnia 1 kwietnia 1945 roku Izby mogą wypowiedzieć się i postawić odpowiednie wnioski w kwestiach normowanych niniejszym okólnikiem. Po otrzymaniu decyzji Ministerstwa na wnioski, o których mowa, Izby Skarbowe podadzą do wiadomości ogólnej w miejscowej prasie codziennej zakres swej właściwości w sprawach emerytur i zaopatrzeń dla każdego okręgu.

Minister Skarbu:
K. Dąbrowski.

100.

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 15 stycznia 1945 r.

w sprawie nadesłania przewidzianych dochodów oraz zapotrzebowań kredytów na okres od 1 lutego do 31 marca 1945 r.

Do Ministerstwa . . . .

Stosownie do uchwały P. K. W. N. z dn. 12 grudnia 1944 r. wprowadzającej z dniem 1 stycznia 1945 r. kwartalne okresy dla prowizoriów budżetowych, Ministerstwo Skarbu uprasza o nadesłanie do dn. 25 stycznia r. b. przewidzianych dochodów oraz zapotrzebowań kredytów zarówno administracyjnych, jak i przedsiębiorstw państwowych na okres narazie dwumiesięczny, t. j. od 1 lutego do 31 marca 1945 r., według wskazówek podanych w okólniku Resortu Gospodarki Narodowej i Finansów z listopada 1944 r.

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dn. 14 stycznia 1945 r. nakazującej jaknajdalej posunięte oszczędności w wydatkach państwowych Ministerstwo Skarbu zawiadamia, iż przy ustalaniu preliminarza na luty — marzec należy go tak sporządzić, ażeby globalna suma wydatków Ministerstwa i podległych mu agend nie przekroczyła kwoty rzeczywiście dokonanych wydatków na miesiąc grudzień 1944 r. pomnożonej przez dwa. W razie zaś zaistnienia konieczności przekroczenia tej wysokości, Ministerstwo winno szczegółowo uzasadnić w załączonych do preliminarza objaśnieniach zwiększenia kredytów w poszczególnych paragrafach.

Przy ustalaniu wydatków należy kierować się następującymi zasadami:

1) Ad par. 1 „Płace" — w zestawieniu etatów, na 1-go lutego rb. wymienić liczbę urzędników, faktycznie zatrudnionych, oraz grupy uposażenia, według których urzędnicy ci obecnie pobierają uposażenie.

2) Ad par. 2 „Różne świadczenia osobowe" na renumerację i zapomogi należy preliminować 5% sumy, preliminowanej w par. 1 „Płace".

3) Wydatki specjalne, związane z urzędowaniem Ministra, o ile takie się przewiduje w danym okresie, należy je pomieścić w par. 8 „Specjalne wydatki rzeczowo - administracyjne".

W myśl powołanej uchwały Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1945 r. Min. Skarbu zauważa, że przyjęcie nowych pracowników od 1 lutego począwszy, może mieć miejsce dopiero po zatwierdzeniu preliminarza budżetowego Państwa na okres: luty — marzec 1945 r.

Jednocześnie Min. Skarbu zawiadamia, iż w lutym rb. do czasu zatwierdzenia preliminarza budżetowego za okres prowizorium budżetowego za styczeń 1945 r. z par. 1 „Płace", z par. 2 „Różne świadczenia osobowe", z par. 2 a „Dodatki wojenne", w wysokościach odpowiadających sumom wydatkowanym z tych paragrafów w styczniu 1945 r. z tym, iż z par. 2-go winny być wyłączone renumeracje i zapomogi z innych paragrafów, od 3 począwszy w wysokości 30% w stosunku do kredytów, zatwierdzonych przez Radę Ministrów na miesiąc styczeń rb.

Minister Skarbu:
K. Dąbrowski

101.

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 24 kwietnia 1945 r. L. D. III. 9096/4/45

w sprawie prowadzenia ksiąg kredytów wydatków budżetowych.

Do wszystkich władz centralnych

W związku z ustaleniem przez Radę Ministrów w dniu 13 b. m. budżetu państwowego w dwóch częściach, a mianowicie a) w budżecie podstawowym, oraz b) budżecie uzupełniającym, Ministerstwo Skarbu prosi o niezwłoczne zastosowanie prowadzenia ewidencji kredy-

tów, jak również i wydatków budżetowych, dokonywanych na ich podstawie, z podziałem na te części.

Wobec tego w prowadzonej przez Władze i urzędy państwowe, zgodnie z postanowieniami par. 50 przepisów rach.-kasowych dla władz i urzędów państwowych (zał. Nr 1 do Dz. U. Min. Sk. Nr 9, poz. 178 z r. 1935) księdze kredytów i wydatków budżetowych na każdy poszczególny tytuł budżetowy (część, dział, rozdział i paragraf), należy otworzyć po dwa konta, z których jedno przeznaczone będzie dla ewidencji wydatków budżetu podstawowego, drugie zaś — dla ewidencji wydatków z budżetu uzupełniającego.

Równocześnie, celem umożliwienia władzom skarbowym przeprowadzenia przewidzianej kontroli wydatków władz, Min. Skarbu prosi aby asygnaty na wypłatę wystawiane były osobno na wydatki dotyczące budżetu podstawowego i osobno na wydatki dotyczące budżetu uzupełniającego, z zaznaczeniem na blankiecie asygnacji w sposób widoczny jakiej grupy budżetu wypłata dotyczy (budżet podstawowy — budżet uzupełniający).

Przewidziane postanowieniami par. 67 wymienionych wyżej przepisów rach.-kasowych miesięczne wyciągi z ksiąg kredytów i wydatków budżetowych winny być sporządzone również z podziałem na wydatki dotyczące budżetu podstawowego i na wydatki dotyczące budżetu uzupełniającego.

Ministerstwo Skarbu prosi o jaknajszybsze wydanie w tym względzie stosownych zarządzeń podległym władzom i urzędom.

Dyrektor Departamentu:
Ivanka

Wszystkim Izbom Skarbowym

do wiadomości i zastosowania się, z poleceniem bezzwłocznego powiadomienia o treści niniejszego okólnika władz i urzędów dysponujących kredytami budżetowymi, a znajdujących się w okręgu Izby Skarbowej.

Ministerstwo Skarbu nadmienia przytym, że również i przedstawiona przez Izbę Skarbową, zgodnie z postanowieniem § 15 przepisów rach.-kasowych dla Izb Skarbowych, ogólna księga kredytów i rozchodów budżetowych prowadzona być winna z podziałem na wydatki dotyczące budżetu podstawowego i kwoty dotyczące budżetu uzupełniającego.

Dyrektor Departamentu:
Ivanka

Cena numeru niniejszego zł. 8,00, z przesyłką zwyczajną zł. 8,10.

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu", Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Zakłady Graficzne „Czytelnik" Targowa 82.